

Czwartek, 11 marca 2010 r.

Sprawa Gilada Szalita

P7_TA(2010)0066

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie Gilada Szalita

(2010/C 349 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając trzecią konwencję genewską z 1949 r. i wspólny artykuł 3 konwencji genewskich z 1949 r.,
 - uwzględniając Międzynarodową konwencję przeciwko braniu zakładników z 1979 r.,
 - uwzględniając oświadczenie prezydencji w sprawie sytuacji humanitarnej w Gazie, ogłoszone w imieniu Unii Europejskiej dnia 18 listopada 2009 r., w którym wezwano „osoby przetrzymujące uprowadzonego żołnierza izraelskiego, Gilada Szalita, do jego bezzwłocznego uwolnienia”,
 - uwzględniając rezolucję nr 921 kongresu USA z dnia 18 lipca 2006 r.,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji na Bliskim Wschodzie, które zawierały apel o uwolnienie Gilada Szalita,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że kapral (obecnie sierżant) Gilad Szalit został uprowadzony przez Hamas na terenie Izraela dnia 25 czerwca 2006 r.,
- B. mając na uwadze, że sierżant Szalit jest europejskim (francuskim) i izraelskim obywatelem,
- C. mając na uwadze, że od momentu uprowadzenia sierżant Szalit jest przetrzymywany w odosobnieniu w Gazie i pozbawiony podstawowych praw wynikających ze wspólnego artykułu 3 konwencji genewskich z 1949 r. i z trzeciej konwencji genewskiej z 1949 r.,
- D. mając na uwadze, że Hamas przyznał się do odpowiedzialności za przetrzymywanie sierżanta Szalita i oświadczył, że jest on więziony zgodnie z trzecią konwencją genewską z 1949 r.,
- E. mając na uwadze, że międzynarodowe prawo humanitarne oraz międzynarodowe prawo praw człowieka musi być przestrzegane przez wszystkie strony konfliktu na Bliskim Wschodzie i we wszystkich okolicznościach,
- F. mając na uwadze, że tworzenie zaufania między Izraelczykami i Palestyńczykami stanowi niezbędny element procesu pokojowego, zmierzającego do sytuacji, w której dwa państwa mogą istnieć obok siebie w pokoju i bezpieczeństwie,
- G. mając na uwadze, że najbardziej przekonującym dowodem na to, że sierżant Szalit wciąż żyje, jest nagranie wideo z października 2009 r. przedstawiające pojmanego żołnierza, który trzyma w ręce gazetę z Gazy z datą 14 września 2009 r. (poniedziałek),
1. wzywa do natychmiastowego uwolnienia sierżanta Gilada Szalita;
 2. wzywa Hamas, aby dotrzymał słowa i przyznał sierżantowi Szalitowi prawa i przywileje wynikające z trzeciej konwencji genewskiej z 1949 r.;

Czwartek, 11 marca 2010 r.

3. wyraża ubolewanie z powodu ciągłego odmawiania sierżantowi Szalitowi podstawowych praw człowieka oraz z powodu faktu, że jego rodzina, a także władze izraelskie i francuskie są pozbawione informacji o jego stanie zdrowia; w związku z tym wzywa Hamas, aby zezwolił Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża na natychmiastowe widzenie z sierżantem Szalitem oraz umożliwienie mu kontaktu z rodziną zgodnie z trzecią konwencją genewską z 1949 r.;
4. podkreśla znaczenie dążenia do rozwiązania polegającego na współlistnieniu dwóch państw i z zadowoleniem przyjmuje wznowienie bezpośrednich negocjacji między Izraelem a Autonomią Palestyńską;
5. podkreśla, że wzajemne działania zmierzające do odbudowy zaufania, podejmowane przez wszystkie strony, w tym uwolnienie znacznej liczby palestyńskich więźniów, może pomóc w stworzeniu konstruktywnej atmosfery pozwalającej na uwolnienie sierżanta Szalita;
6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządowi Izraela, Autonomii Palestyńskiej oraz Euro-śródziemnomorskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu.

Eskalacja przemocy w Meksyku

P7_TA(2010)0067

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie eskalacji przemocy w Meksyku

(2010/C 349 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie partnerstwa strategicznego UE-Meksyk,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lipca 2008 r. pt. „W kierunku partnerstwa strategicznego UE-Meksyk” (COM(2008)0447),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 września 2009 r. pt. „Unia Europejska i Ameryka Łacińska: partnerzy na arenie międzynarodowej” (COM(2009)0495),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 października 2007 r. w sprawie zabójstw kobiet (kobietobójstwo) w Ameryce Środkowej i Meksyku oraz roli Unii Europejskiej w zwalczaniu tego zjawiska,
- uwzględniając oświadczenie UE w sprawie zabójstw dziennikarzy José Luisa Romero, Valentína Valdésa Espinosy i Jorge Ochoa Martíneza,
- uwzględniając oświadczenia przyjęte na pięciu szczytach szefów państw i rządów Unii Europejskiej, Ameryki Łacińskiej i Karaibów (UE-AŁK), które odbyły się kolejno w Rio de Janeiro (w dniach 28 i 29 czerwca 1999 r.), w Madrycie (w dniach 17 i 18 maja 2002 r.), w Guadalajarze (w dniach 28 i 29 maja 2004 r.), w Wiedniu (w dniach 12 i 13 maja 2006 r.) i w Limie (w dniach 16 i 17 maja 2008 r.),